

DOMOVINA

Številka 3, 15. in 16. dan vsakega meseca. — Redni letni prispevek po 10 kr. od posameznika. Velja za vsakega, ki se vključuje v redni prispevek. — Obkrajani se ne vključujejo. — Za izsevanje se plačuje dodatno 2 g. št., za pol leta 1 g. št., za četr let 2 g. št. Zaradi tega naj se vključijo Društvo Domovina in Celj

Govor dež. posl. dr. Jos. Serneca

v 20. maji dolžnega davca. — Besedni zapis govora, ki ga je dr. Jos. Serneca, deželni poslanec, predložil v celjski deželni zbornici dne 20. maja 1893.

Višoka zbornica! Dovoljajam si nekaj sploh gledati premišliti to novo belonično določenjelo in glede tega predložiti predlago.

Ob stavici belonične Celje-Velenje, nastala je julna belonična take vrste črna, da so trgenci v lomu in drugi, ki morajo ločno blago prevzeti, krasni izgubljeni, da jim poljevo zemljo iz Velenja vse ostanje v Celje, kakor pa ga vol belonična, izračunali so, da zmanjšajo stroški do belonične v Velenju in potem vrnino po belonični za Celje vol, kakor že los, kotenega gre za julno belonični vol na štiri vrnine, poljevo in velenjske okolice vrniti naravnost v Celje; kajti vrninica plačuje 16 gld. vrnino po belonični za isto toliko losa, ki je v onem beloničnem vrnino pa je 16 gld. vrnino česar se plačuje za volno lagrovaja, da s takimi polji zmanjšajo volno dobrote do belonične, tako so se je nadejali, in los dovajajo v Celje v obse le vrniki, kakor poprej. Ravno tako je tudi z zalogi; kajti je blago v zalogi v Celje poslati po vrniki, kakor pa to čene julne belonične račiti, ostanca po njih logično imeti. Ker je todaj predmeta popolnoma primanjlovanje, mislila je nekolicina belonična v malo mesecih prevzeti čene. Predlagovala pa vendar še nikakor ni dovoljevanja s čenami julne belonične, n. pr. vrnino za en belonični vol premoaga zmanjša 12 gld. lastnik premoaga pa dobi na mestu, kjer ga je izkopal, za metarški čeni najboljega premoaga 16 do 17 kr., za slednji pa po 12 kr. Za belonični vol premoaga dobi todaj 16 do 17 gld. ostanca 12 gld. Vpisanost vrniti, kakotno razmerje je to, ako zahteva belonična toliko za vrnino, kolikor lastnik za vsa ta, kar posteljuje za dobavo premoaga?

Predložiti je pač, koliko data in stroškov predvsej je premoag in jase ter na skladisti, in vendar naj bi lastnik ne dobi vol za svoje blago, kar belonična vrnino na tako kratki prosti, kakor je iz Velenja do Celje. Ni bi se ne vol, ako bi bila vrnina na prosti do 80 kilometrov tolika, kakor čena premoaga, da se pa na tako malo kilometrov računati vrnino, ki je jednaka premoagovi čeni, to je pa malo preradi?

Naslednji tega so, da morajo plačati premoag v Celji in ob raznih postajah beloničnih premoag plačevati. Ligniti (slednji premoag) je sili prav dober kurjava za peči in školice ognjišča, pa, ako se računati 12 kr. vrnino pri metarški čeni, je serveda predrag; belonični premoag ima pri tem mnogo škoda in vrniti tega je odlašavajo; vskrajnogo ker se tam zabaja mnogo premoag in ker ta ni tako izvrsten, kakor oni. Kar velja za premoag, to velja za drugo vrsto blaga. Ravno tako je tudi z vrnino za ljudi. Prepričan sem da bi julna belonična mnogo več zmanjšala, ako bi vrnino za ljudi manjša zmanjšala. Ravno plače, ki morajo le s krajšaji računati, imajo malo koristi od belonične, ker je vrnino za ljudi previšoka; bodjo pol ali pa najpogost tri do štiri osebe vol, ki ima še to prednost, da so prosti, da ni treba čakati in ravnati se po vsotnem redi belonične. Ob kratkem, z visokimi čenami škodijo si predlagovali, ne vol škoda pa ima predlagovali. Ta tako zahtevana belonična nakloniti bi lahko še mnogo več blagovstva. Jar mislim, da s prevzico vrnino belonična nikakor ne izvirajo svoje nalogo in da predlagovali valj nih ne sliši približavskih koristi.

V posebiti dolžnega zveca čital sem izena „otročje belonični“, s tem izražam se v moje zadovoljstvo umenje, da v tem kratkem čas, kakor

belonična vrniti, ni bilo mogoče vsajga zmanjšati, postojno pa so vsa druga gleda vrnino.

Zelo pa, da bi dolžni belonični trudi in dolžni odber ostanca postojno po svoji vrsti, in da bi poljevo blago predlagovala gleda zahtevana vrnino za ljudi in blago, kar čene na volno nečin poljevo toliko koristilo in jas videno, kar se razume, glasoval za navete posteljevanja.

Ribištvo in Dravi.

Št. Vid alže Ptuj, 16. maja 1893.

Pri nas vrtilo so se te dni odlične razprave radi ribištva. To obravnavo trajalo se je prav za prav pol leta in so se končale s tem, da je e. kr. okrajno sodišče v Celji odločilo, e. kr. okrajno sodišče v Ptuj ter naročilo, da mora e. kr. sodišče Maribor i. h. razpravo nadaljevati in končati. Pred vrninami vrtilo se je končna obravnavna in sicer dne 7. maja na lica mesta, to je, vrtilo se je sodni lokalni ogled ob toki Drave, Stenčevca in Izavrtje, dne 8. maja pa glavna razprava pri e. kr. okrajnem sodišču v Ptuj, pri kmetji je bilo 7 posmatrakov iz Stenčevca, 4 pa iz Polzdra, ki so bili radi lativno ribi ostanca in meseca februarja 1893 tudi od e. kr. okrajne sodnje v Ptuj še obojeni, vsek na nekaj dni zapora, popolnoma kirvilo in kazni oproščeno. Ostanca vrtilo je sodaj e. kr. sjudnik G. Marekovič iz Maribora, posebitno pa je zaprevalj g. dr. A. Brunas v Ptuj.

Ker se je stvar še toliko časa vlekla in nepotrebno razpravana, ker je stvar razbina valostni, ker na dalje je čene razprava odveca, v lako nezarelo slovenskoga kmetja spravila nemurška potrebost in malomarnost tistih slovenskih pravnikov, ki nečejo svojih stih poljevo

LISTEK.

Pesmi.

Številka 2. T. Turkovič (Zap. s Koroškega) (Koroj.)

12. Tudi slika skopuhova v pesni „Skopuh“ se je pesnik posmešila. Poslušaj vsjga koroj:

„Tudi vsjga se je pesnik trgal se tihi, Za svoje stvo v čeno se oditi.“

13. Čuti slika-žubog Slovca in domojtija, ki navdajo pesnikovo stvo, izračunali so v pesni „Dobrota“. Nežalostno data, ki v zlatih spuškan, ne vo le niš o lezevanosti in ložbi ložbi na pravo ložba ali nobelstva, ne vo le niš o zvečati, napulja, bald, odločnosti in drugih pomoliti, ki nastajajo čute krastava. — Slovca, V zvečati mihi obse izvira obena pogona za loj noper kri vico, in njih nos nignja up na lepo ložobnost, kajti na pogona približajo, da se to v doletje svoje vsjga lika človeku in domojtija.

14. V pesni „Ljudskimi stvaritnikom“ izražam pesnik noper svoje človekoljubje, namizajo se na lepo besedo: „Ljudite se med seboj!“ Maki konvoni pesnik izražemo ložbi; prvi del

pesni pa ni ne nupa, ker bi v njem izražene mihi lahko kedo tudi krivo umel.

15. „Napitnica“ računati zavrli svojega za petje joko grimevoga ritma in lepe vsotice, da znače skladatelja in se odločijo v vsotni slovesni družbi. V njej pesnikova pesnik mihi se v „Slovenca — Slovca — Slovca“ izražemo.

16. „Jasen“ je lep prevod Lamartineove pesni.

17. V pesni „Prava ljubezniv“ povestitje se kot traga in odlično prava ljubezniv čena, koro čuti „svetost mihi — druga domovina“.

18. V pesni „Mladosteva roča“ slika nam pesnik čeni in mihi pogostitje, nepredloženo ljubezniv, ki ima mnogokrat balonisti čene; kajti čeni čve — huda vst — vjela mihihi stvo in grebi v vjetoje.

19. Svoje pesni „Samo“ je vrata iz zgodovine Slovca je dolgo časa štiti jama Slovca, ki se v njem računati po Brivsko — „Ljudi, vskrajnogo Grimevoga“ pravi Prudogaj, star zgodovincev. Ker tega beljega jama sili mogli vol pesni ali so na loj pesni določeno svojega ter jih serveno premoagati (1. 623). Bano se je v tem lojti posebno odločeno; Slovca so ga računati tem izročiti iz svojega knjaja, in on je računati veljko slovensko državo (od 1. 623—639). Takrat

so bili oni srečni človek, ko so bili „spojenji Slova vsi sinovi“.

20. Kako se nam je zatajevali in varovali pribe ostanca, koro nam pesem „Menih“, ki se kretnje:

„Le teli sedna stara, svoj loj bi v svoj pogodi! Mi sledi čeno dravli, svoj lojti zmanjki vol.“

21. Izkrona občutava ljubezniv čena se lepo v pesni „Najlepši zaklad“. V odločenju, kraven lojga letga ob serpi ložnjivo lekerko in rok reparaki; vrniti se doženo vidi, da gori njegovo grad in, iz ognja hmo vol“. Koro pa je vsa grad „jajbi, kajki, got“, domovi se odlojena mihi svojega stička.

„In oči, loj v slaga, se v vjetoj čeni spusti. Kjer odob ali se oditi in v vladeno čeno sp.“

22. Srečno ročivo svojega ljubezniv čena se loži: „Sodaj, mihi svornika, korojga, kar mihi! Zaklone sem naprejte staj, izročaj mihi.“

23. Lepo stičko svojih pesni končajo pesnik s krasno, je prvi ostanca pesnitje „Slovenca“.

Že je tega kratkoga predloje Turkovečovi pesnik prepriča se vrniti lahko, da ni je pesnik zmanjki „svetostno mesto“, kakor bi pripoveda mladini, da na on je stvo vrsto za vol, „kar je lepo, javno, blago, vrsta.“

Jeziki je volno nam pravit in blagovstvo. Ostanca ložbi pesnika le zahtevate malomarnost,

* To je jstina, ki seravno ljubezniv

vati v svojem jeziku, marovč jih v nasprotnem nam delu vgrajilo, bočen v kratkem poročali jedro cele zadeve.

Bela Drava spremlja pogosterna svoje rečice. Zdaj krone za to stran idu na ono stran. Žal, da merodajni krogi premalo mislijo na uravnavanje te reke. Gospod prof. Wurmbein, ki ni imel kot deložni glavni skrbi, da se stvar v tok spravi, ima za to zadere le prazne zagovore. Ko se je pred kakimi 20 ali 25 leti vrgla Drava proti sv. Marku niso Ptuj zapustili storo strug. Više, je ta stara struga zmireno bolj osušenala in agubila kmotovo vno zvezo s novim rečičnim Dravo. V storo osušeno strugo pa se je izlaskala Studenčica, ki je tekla po enem daljši stavecu Studenčice naprej do sv. Vida in se tam stregala za Dravino. Ipaže so to vodo imenovali, če tudi se je pomikala po starem Dravčiku Studenčica, ker v starem Dravčiku ni bilo več dravske vode. Vse to je tako jasno, da ni treba in tudi ni mogoče o tem dvorniti, če človek pozna jezik in se zamove v njen razgovorjati. A gospodje inženjerji pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Ptuj in tudi prejti avkultanti, ki je sin veljavnega slovenskega poslanca in ki nos je hvala Revi za razsvetlo, tega niso mogli storiti. Prava ribiščeva v Dravi ima graščina gornji Ptuj oziroma gornji najemniki. V Studenčici pa ima graščina gornji Ptuj samo takrat pravico ribiščeva, če zamove Noha s ribičkim orodjem in 4 zori noči voditi. Gospod dr. Jeloveč pl. Fichtensan in gosp. pl. Pungraz, ki sta laskno leto ribiščvo od graščine gornji Ptuj vaje v najem, pa sta hotela po starem Dravčiku po lastnem izkupitju Studenčica, ki je Reza pri Ptuj, preje, reze, riacni, če tudi na morosta s čolnom, ribičkim orodjem in 4 možmi, ki so v čolnu, predi vsajko. K temu jima je hotel pomeči g. c. kr. inženjer Frano Florian, ki se uma besediče slovenski in ki je na podlagi napačne, ktero je sam razl, zmireno in tudi je sta Dravčike le parova Dravo. Izrazno je zveza s pravo Dravo pretrgana. Moč, ki se od slovenskega kmota izveže vadi, ni nikdar popravljal, kako ljudje izvenje vodni, ki po starem Dravčiku teče. Pa brehani in Starmovci so trdili, da odkar staro Studenčica nima zvezo s dravino vodo, teče tam sama Studenčica, v ktero izlojo oni sami pravo ribiščvo, kakor ima v gornjem toku Studenčice čolna Reza pravico ribiščeva.

A g. dr. Jeloveč pl. Fichtensan in g. pl. Pungraz sta jih tudi trativno osvoda, ker se morava nomenata in devetina laskana leta v Studenčici ribiščvo. Njehovo sklanjanje na staro na vodo prvotnega ribiščeva v Studenčici, ki ni v neposredni zvezi z Dravo, od kar se je tu proti sv. Marku ohlenila, ni jim pomagalo nič. Omenjeni gospodje avkultanti, ki jako slabo govori naš jezik, dazvali so sin slovenskega obeta, jihu si zamzel in je obdelal vse radi trativno. Nato so Starmovci in Pabrežani ušlihi pridobilo proti

tej krivici oboditi in naročili p. dr. A. Hramena naj gre oselno, jihu pred c. kr. okrajno sodišče v Celjake sogovarjati. Njegova odločba in jama beseda ter kmotno dokazovanje je imelo tak uspeh, da je c. kr. okrajno sodišče prvo namodilo izročilo ter izreklo, da c. kr. okrajno sodišče Ptuj ne sme dalje o stvari obravnavati, ampak da mora c. kr. okrajno sodišče Maribor i. h. lokalni sodni odrediti in izesti glavno obravnavo.

Prisave c. kr. okrajne sodnje v Maribor g. Marčič so se na ltu mesta prepričali, da omenjeni Starmovci in Pabrežani niso takovi, da so v detevi vadi ribičski in jih vse omeniti. Omeniti je ho, da je tudi pri zadnji obravnavi dne 7. in 8. maja t. l. g. dr. Hramena s posebnim poročkom naglaševal, da gosp. o. kr. inženjer Frano Florian, radi svoje nezmožnosti slovenskega, ni samostojno izvedel; toraj njegove uradne potrdila silinajo dokazati in.

Ta dopis vaju, častiti gospod uradnik, s tem pristavkom podamo, da ga prebrišite. Naj tudi vsak drug Slovence posebno pri izvedbi izvedencev strugo gleda na to, da si oboje ne izhira izvedencev, ki niso zmogli njegovega jezika. Tudi takaj volja načelo: Svaji k svojim! Koliko prepričanja so potrpeli stroji Starmovci in Pabrežani! Koliko stano in peplavice jim je napravila ta zadeva, ki se je vlekla skozi pol leta le neogod drugih pa se moramo ustvi. Toraj pozor Slovence! Kakor si bodeše izbirali svetj postolano, volite pa tudi za take moče, ki imajo očrtoke vagneno v narodnem duhu.

Drugi stavec namikatarske potrošnosti, v kterim se je tudi pokazala neka zveza med g. dr. Jeloveč pl. Fichtensan in c. kr. inženjerjem Frano Florian, pripetli so je v zadnji silinarice Noha Kolarič v Novi vsaj proti Frano Leskoščeku, svaku dr. Jeloveč pl. Fichtensana, ki je bil tudi zastopnik Leskoščeku. Tudi takaj se je ho na ribiščvo v Dravi. G. Frano Leskošček vadi je v najem ribiščvo od graščine gornji Ptuj. Ribari je na mestu ne daleč od Fehreda, ki se navadno imenjuje „Kupljung“. To mesto ho in glavni strugi malo nibe Ptuj. Preročljivost gospoda Leskoščeku je segala tako daleč, da je v kljub temu, da so ga ribiči openjalili, naj vadi ploče ledu — ribarji je namreč po zini, ko je bila Drava pri kraju zarmenjena — sksa, da ne bode nibe letehih mlinov v Dravi pokolodvali. Nibe ho namreč imil Noha Kolarič v Novi vsaj, ki je s tem bil upostavljen nevarnosti. Olanbi gospod Leskošček, ki je ho že večkrat kazeno obsojen, a zmiraj na denarno globo, pa se na to opozni ni bil ostal, ampak je sekal velikanske ploče ledu, ki so se meče kmalo pomiknili po Dravi tori so tako megotno silo hotale ob mlino Noha Kolarič, da so namodilo 2 kolosi silina in tudi lahki pod mlinom. Nevarnost je bila tudi za ljudi prebale, gotovo je gospod Leskošček; zaupal na izpovedno gospoda Frano Floriana in

na zakonjenost c. kr. sodišča v Ptuj. Kakor je lazi pravde kazal, se on ni varal. Gospod Frano Florian, ki besediče vse slovenski, je kot izvedenec zaslišal izvirni sledbe: Mogoče je, da so ploče pridivile na mlino in pa pokolodvale; mogoče je, da se je na drugi strani rečiča ledu sam od sebe razbil, tako, da so tudi druge ploče tešile ob mlino in ga pokolodvale. Toraj se ne more trditi, da so razno Leskoščekove ploče mlino razbili. Sed je takrat svet po Dravi; to ni v stano mlina razbiti. Razbitnje pa se je vršilo v laskano dravo, da so razno Leskoščekove ploče morale razbiti mlino. Uporabno je to spozniti izkušnja, da se pač na Dravi nikdar takaj razpoka temperatura ni opozvala, da bi se na ovoj strani obrtala led sam od sebe odstavil v velikih kosih, na nasprotni strani pa je tako trd, da ga morajo sekati. Ta upoveh, kateroga s Florian ni mogel razjasniti, pa pred sodno ni obveljal; kajti tajtina Noha Kolarič, da jej mora Leskošček; plačati škodo na mlino, je bila obična, ker sodnja ni bila prepričana, da so Leskoščekove ploče razbile mlino. V sin obična pa je prepričana, da so Leškoščekove ploče razbile mlino.

Noha Kolarič moral je še stroško Frano Leskoščeku plačati. Tudi takaj je gosp. Frano Florian kot izvedenec razvijal take zamore, da pred ljudstvo stavi. Žalost, da se je obravnavo vršila v nakoznem potopku, tako da se proti razbitju ni mogla priditi ušlehti. Gotovo je pa toliko, da c. kr. okrajno sodišče prijtko ne bo smelo takih izvedencev, ki ne znajo jezika in ne poznajo takojšnji razmer upostajati; kajti ljudstvo ho vedno govoril in okolnosti, ki so preročljive, da je bilo za Starmovce in Pabrežane določeno mariborsko sodišče, so tako čudna znamenja, da je potrebno, gospode uradnike po sveti, le tega nagaja samo ta dva stajaja naveti. Imamo pa še več drugih stajajer, ki niso nič manj pomembilji. O teh drugaj.

Da se pa nameno slovenskemu ljudstvu ne bo več krivica podila, prosimo merodajne faktore, da se uravnava Dravo kmalo potne; kajti pred uravnavo Dravine struge se ne morajo po vsovo razvojliti zamotane ozolne ribiščeva. Ribiščvo in poljedelstvo sila trpi, ker se lreva več selaj na to, selaj na mo stran. Tudi prejti okrajni zastop se bo moral začeti laviti s to zadevo.

Celjake novice.

(Volvit za bolnikih blagajno: celjaki magistrat se ni razpisal. Menda ostaj premljiva g. Firesthar, kako bi se kaj sprozi.)

(Muzikantski tabore v Celju: Celjski Nemci so rodili nepet voliko mlad. Ker se Slovenci ne dajo s tega le sveta spraviti in ker vladno neče prebravljati kmolov, kakor celjski glavni, zato hočejo napraviti poseben „spektakel“, da se bojo

in, da se danesna za zvalinico ne stavja kljub, ampak vgraja. Pisati je torej:

Da vobno v tabe otroci, drago doto, Bode gledal svetla nebolnata sveta. In me: dete!, ali! Slovca zloeti ti o Bog, tujnega. In me o Bog!

Toda to so samo malenkosti, ki nikakor ne kratijo vrednosti, ktero imajo Turkušev pesni po lepi vsebini in vrzelnih mišli. — Krivica je torej odnosa, ktero je izrekel mladi M. v podlistku „Slov. Narod“ št. 127. in t. 1892 o Turkušo-pesniku. Ne tom preiskoval je E. Julijanski kritik obolnoli zasluga pesnika valod povrniti; nevednosti ali sluhovosti, omenim le, da je delnik zaslužen odgovor v knjiviti: „Radikalnim kritikom Julijanskim slovenski pover“. V tom odgovoru pokazal se je Turkuš tudi kot izrednega stilistika. —

Kočno priporočkom Turkušev pesni vsem prijateljem slovenskega pesništva, ker smo urved, da bodo lažji v njih mnogo drave žalne hrane.“ J. J. Lohr Lohrčič.

in, da se danesna za zvalinico ne stavja kljub, ampak vgraja. Pisati je torej:

Da vobno v tabe otroci, drago doto, Bode gledal svetla nebolnata sveta. In me: dete!, ali! Slovca zloeti ti o Bog, tujnega. In me o Bog!

Toda to so samo malenkosti, ki nikakor ne kratijo vrednosti, ktero imajo Turkušev pesni po lepi vsebini in vrzelnih mišli. — Krivica je torej odnosa, ktero je izrekel mladi M. v podlistku „Slov. Narod“ št. 127. in t. 1892 o Turkušo-pesniku. Ne tom preiskoval je E. Julijanski kritik obolnoli zasluga pesnika valod povrniti; nevednosti ali sluhovosti, omenim le, da je delnik zaslužen odgovor v knjiviti: „Radikalnim kritikom Julijanskim slovenski pover“. V tom odgovoru pokazal se je Turkuš tudi kot izrednega stilistika. —

Kočno priporočkom Turkušev pesni vsem prijateljem slovenskega pesništva, ker smo urved, da bodo lažji v njih mnogo drave žalne hrane.“ J. J. Lohr Lohrčič.

ki kaljo čisto in blagopadne in kakor toliko možjo čitatelja.

Neprevajna je cilika obrazčen namesto obravnave; v dajalniku in mestniku jedine naš po nepopravljnem hravsko oblike na o; n. pr. d. r. celjski (str. 7) turško (48 v.). Opozvali delnik blagoviti li, vrede se zdaj navajo tvorci na ml, nita, nibe, nameno pesnika upajo tej oblika na ml; pile torej vadihno; utihalo vadihno, a vendar tudi vgnanila. Koda pa, da se do složno najo nibe navadne oblike dvignili, dvignili in drugje. — Neprevajno se valjo delnikti: zavrhiti (str. 18) preobčelo (str. 20), pusteti (str. 33); kajti delnikti sedanjega časa ponemaja trajoče dejanje in se more torej tvoriti le od glagolov neopredelnikov. Pogostoma so radi družinskih brez predloza g. pa. ozirom mlitovani (str. 11), oznami (str. 14), paroma bliskom (str. 16), zveddani (str. 31), ponemom (str. 42); ki v sodežanju slovenskim jeziku ni upravičen. —

Neprevajna sta tudi stavka: „Imel je mladi, ki daleko odšel“ (str. 46) in „Na vrata mljarke kot dalehni trka“. Prvi stavak se more ghaniti: „Imel je hter, ki je sloveča“, kar si so moramo

*) Vsi sveti, da se hoče pesnik a to ciliko in nekatero drugaj stvarni podbraviti hravščini. Toda da si se preročanje samo na obo kodo vredno, mlitno vendar, da se ho izobno mnogo vgraja, kakor je ostalo tudi preročanje mliti „Slov“ izvornostno.

miditi, da bi se danesna sveda. Drugi stavak pa se pravilno ghan: „Na vrata trka na mljarke dalehni rok, ali pa mljarice dalehni rok tr kačo za vrata.“

Pravila o naglasu se res niso utrdjena, in pesnikom so dovoljene v tem ozirom manjkarske protosti; predaleč pa se vendar tudi pesnik ne sme oddaljiti od navadnega naglaševanja, nato mi se upaja naglas v tehle besedah: svobitnica (str. 31), plamenitost (str. 32), mlitni (str. 43), nakopitost (str. 9), strava (str. 11), dočim se naglata pravilno nariva (str. 30), zavrelina (str. 46), proda (str. 29), marmota (str. 28), namotno mirmotca (str. 13) ali mirmotca (str. 10); kajti (str. 29), rajni (str. 27), vinoč (str. 28), repleje (str. 41), povelni (str. 25). —

Nepravilni izrazi so: kan (str. 9, 24, 26) namotno ukana, pusteti (str. 26), dirjeta (str. 26), utihiti (str. 11 in 26); mesto osoda (str. 26), naj se pile osoda, mesto znanilci (str. 30), naj so mlit moretiliti. Počestost pesništva je, da mlit radi blagopadne vedno i namotno in pred soglasniki, ker se pile danesna obo le in, in ker razlino i navadno le v ponem; tudi, vob, i — i pa v ponem; ne samo, ampak tudi, in upaja mi in počestost pesništva ml kaj pesnilno i mlit i, da bi mlit tudi on obliki in namotno i sin nezaki „ud“. — Zastan rabe boči omeniti

To ste Siroki še drugi tisti. Kadar vas vidim tako ostro, če nam, rodu, najmo in prvo našo silo, pa me tako pogaje, kakor takrat, ko sem prišel pred to „urast“ pa sem tako stopal pred očuvje mimo naših deklet, kakor bi prklo proti. Pa recite jim, naj se zopet pokanje kaj naši Siroki.

Gospod uradnik, dosti vam Van bodo stara čuvalca. Nihkova našda je. In svojega hriba, ki se nikdar ni bilo tako lepo našo, mislim na svojo prvo terno, gledam do na vaše Čelje in molim, da bi sv. Duha vašo nemakuracijo nudgane razsvetlil; in rajno pa bi jim bil na čelu pri štrni. Pa brez zamere, da je kaj pravil rekli Val? —

Dr. Viktor. Dolgo časa sem se pričeloval izrti pogled putarstva in Starega grada ter se nadejal, da bo on s svojim duhovitostjo tudi našemu teharškemu nemakuracijo opozoval. A, kar me ni bilo moglo, najhri zaradi opravka s celjanskimi nemakuracijo, šelam se mi kaj pridržati; kar ne morem dati glava s mirno vsojo gladi to ropenja, teh „šestov“.

Povsod glaviti v tej zadevi je naš nemakuracijo župan Kovač, za katerega rejevali smo, kjer je tekla zvepra slovenska zbirka, še skoraj vsako va, zagradi se je s takšno silo s svojimi kličami na nemakuracijo, da bi se skoraj kličali lilo, da jih ne bodo nikdar več moglo otrahiti.

Ali upam, prišlo bo še čas, da lodo tvoje po nemakuracijo napravljene kible prepelne, in kakor od elektrika lakne našo, vdele to bodo vrnati, ter se ti deset solovov zasvetilo v tvoji tmanil glavi, katere je stidnega občinstvo „švoja“, ki je še ostro svoje narolnost prodal, počela — ali potrditi mora —; tačas se ti bodo še le tvoja nemakuracijo razsvetlila! Potem bodo gotovo na letu lepo presiljivali in ječal za pretečeni čas, ko si še kot dekč in porenje še kot fant, potem Slovance s mirno vsojo pod št. Janjevim kličom krate in ovede pasel in si za kratka čas na pero palca, in sodej pa kot izdelave svojega narola nikdar s mirno vsojo spati ne moreš.

Zatoj štovi se, mirni si, dokler je še čas in premislil prigor, ki pravi: „Po smrti pokora več ne velja“!

Rad te še kaj omenil, posebno te o imenovanju „švoja“ ali drugače rejeni o „Miklavčan“ a, upam, da mi bodo vsaj gospod uradnik tudi v prihajajo naših kotih prišli v enjmanju leta „Domovine“.

Dr. Viktor. pri sv. An. Uhoji Slovenci! Kako hudo je Bog naš nam prepelil, kar boja ne moremo s svoj „švoja“ priti dalje kakor k večjemu do Maribora! Pa so menda sami vitanjski Slovenci tako nezreli; da po bojoče naši „purpaci“ povpriti, kar je Bog zakrivil. V svoji prepelji ljubimo da nam zameravajo postaviti nemakuracijo „švoja“ lodo, da bi se v svoj otroj več blišne zemljine našli in potem malo daleč priti v svet. To skri so pokazali pretečni peki, ko se pri popravljanju, v katero kdo hoče kdo dati vpisati svojo otroj, plani na nekotere otroj, jim kugli, svojih, čel, in slovenski kol bodo otroj vsi nemakuracijo odšli. Tako obnašanje je še privedlo nekotere glaviti, da jih je moral opoznati kaj mira in reda.

Gospod uradnik! Vi, ki ste se videli naš teg, bi gotovo zasvetilov Vitlanjsko, naj bi mesto na kol, ki je lodo tudi potično plačati nemakuracijo, prišli denar naj za otroj. Pa kaj za to, še strah ni, da je le „švoja“! Saj drugača ni traha, kakr nam le nemakuracijo, postane čel, toč nemakuracijo in bogat gospod. Tako si domišljajo naši nemakuracijo. Nemakuracijo kol je še pomaga, da bodo priti lahko še v kraj Maribor. In bi jih pač tudi več našaj ne bilo!

Dr. Viktor. Nam nemakuracijo trajoče na vse glava, da je Ljutomir prvotna nemakuracijo teg, vendar pa smi tega ne verjamo. Sirovski trajoče, kar jim vidi se v gilo sil. V četrtek dne 4. majnika t. l. je bil za naše nemakuracijo čel strah in groza. Za dan smo slavili sv. Florijana, patrona slovenskih pašnih drevter. Osmo gasilno društvo si je zagrepilo lape društveno zastavo, kakr naj bi se blagoslovila omenjena čelna v Ljutomiru ali prodaja je bila odšla. Kri

v svitlo zastavo niso smeli gasiti priti k svoji prvi otroj. Zinat trg pri parnem mlisu gosp. Kovača v lepem naški zato našojem kotoru so se zbirali. Šlihi so se Orenski, Kijačarovski, Kričevski in Logarovski, vseh skupaj 105 gasilcev. Z godbo na čelu prikoricali so v naš jedrno „nemakuracijo“ trg! To vam je bil pogled! Četiri gasilna društva s sto in pet možmi! V lepih, kablji uniformah, krapke in čvrsta postava, je kličih pred, otrojega pogleda! To je slovenska kri! In kri pa ni voda, tako si si misli naš „kovač“! nemakuracijo in pokrili so se, kakr vablji pred jastrebom. Po našem jedrno nam slovenski (tr) tigo so se glasila in čvrstih pri sama slovenska povoja. Zdej je pač vaš vid, da se v našem mlisu slovenskim jastku tudi lahko komažira in stier dosti lepše, krepšeje, pa tudi razumneje! Ali ste jih videli, kako zatašno so se obrneli, kako redno je bilo izpolnjeno vsako povoj! Oh 9. uri je davral sv. mako naš predstojatelj gospod dokan Ivan Škrlaha, pol je čitalniški prevah otroj Miklošičev našo pesem. Hvalimo smo vrtic pevcev in njih prevodjo gosp. Frenštajnca na njih prepelo, gasilno tpe. Po štirih bolj se stopali gasilci pred postojpe c. kr. okrajnega glavarstva. Vsi štrje nabrekli se podajo k okr. glavarju gospodu grodu Attemsu, da se mu kot vladnemu zastopniku poklonijo. Da gospod prof. si prikel pogledat zbranih gasilcov, to se pač samo po sebi razume. Potem stop skupno korakajo in tigo na svoje prvotne zbirališče. Komaj so inginili, že se je odzvali našim nemakuracijo junakom težki kamos od arca in zopet so prili in svojih brigov blodi in postrelani. Sirovski so zamerili misli, da je našje prišel sodaji daj! Skupno so se vsočili gasilci nekaj urci, spomnivali se in zavzvali, potem pa zopet odzvali v najlepšem redu proti domu.

Ta dan je bil za vse ljutomirski okraj časti in slava. To je tač! čutilo naše prvotnevalje in prišlo v našotvini samotni glod svoj čvrstih stroj. Na ta dan smo jano videli, da napredajo slovenski dah, da se širilo našo prvotnevalje — in da poginjajo nemakuracijo! Kakr imeli naših nemakuracijo, le ima kličijka zdrave pameti, videti je moral, da ne bo več dosti vode po Štaričniku steklo in Ljutomir bo to, kar je po pravici: slovenski trg. Zato pa naj posebno občinstvo obravna: kaj bi naj ne krmijo nemakuracijo glaviti. Zdej imamo napisje v Ljutomiru in ljubko lahko spoznaj od plesnice. Ne očajaj se praga svoj rojakov in vreden bo našega spoštovanja. Stroj k svojim!

Dr. Viktor. pri sv. An. Uhoji Slovenci! Tako v naši otrojci Pristavi se je ustaprilvo gasilno društvo ter si izročilo za nabelnika Franca Frasa, posevnika v Pristavi, za njegovega namostnika Franca Pacovca, posevnika v Strojci vasi. Oba sta pomana kot sebo zavedna narodnjaki. V prvi vrti gre pa za našega za ustanovitve dvema mo. vrsta in kraj. Kikava in Vikič, ki sta tako potrovala in vstrelajo delovata, da biva njih trahil se ne bi imeli društva. Bodi jama srečna vrtica. Prepričani smo, da bosta vedno samo v prvi našega društva delovata in tudi pomagala, da bo naše društvo v lepi slogi napredovalo. Nabelnik in njegov namostnik sta nos porok, da bo v društva najstrodji red in pokonost, hkrati katerih lastnosti posebno gasilno društvo ne more obstati. Moč, kateri ne več reda in pokonosti, ki nima pogumnosti in trdnosti, si nikakor spoben za tako društvo. Vaak si mora v čast štiti, da je gasilce in zato more imeti potrova lastnosti. Prepričani smo, da lono 18. avgusta v Ljutomiru tudi vidi Pristavca gasilce. Samo se bo bolje trah. Pred vsem pa treba trdnosti, reda in pokonosti. Daj Bog, da bi Pristavca gasilno društvo kot peto našega okraja pokazalo, da tudi tam živijo krepki, nevtrastni slovenski močje! Pogumno toraj naprej!

Dr. Viktor. pri sv. An. Uhoji Slovenci. Dovolite, g uradnik, tudi in našega prvotnega kraja, in prijame naše Mišnjaške delovne sprejeti v Valj enjani list nekoliko vrtic.

Vsebi smo, da tudi k nam prihaja nekaj intier prikladi naše „Domovine“, kakot potok od rib do rib potek. Ščasom dobile je gotovo več narodovah od tod, kar tudi takoj se ljubivo drami in pešira rado slo. Najpog, žal je, da smo tega voliker stroki ne pripisajo. — Radno

drveje nam leto obeta mnogo upanja, moči le sad. Lepo in obilo je nastarilo cveta ter je zanj še prvoj ugledno vreme. Moč je domaj ni nič škodav. Posvetlo leto so se pri nas nekotere prvotni popeljati našojer in so napravili prvotni novih zasnov ter tudi mnogo drveje povopli. Do tega je gotovo nekaj pripomneli letojajj podtalnjajega g. našdajitja, ki je možni 18. febr. šlas 10 zedelj pred popokidstvo boljše stihlo našdajaj g. našdajitja. Šlihihi smo kako se našjo potka, kako treba drveje otrahovati, kakaj gre oprijeti nabirati in kako po neveljem našdaj oprijeti našdjo drveje. Kaando in našdajajo se je tudi, kako treba jame lopati, kako se drveje prav sad, smi in okrajajo. Povsod so prihajali našdajajo odrazi našdaj, pa tudi našdaj močje.

Vse to je našdaj, da našdajajo prvotneje razsvetliti s našdaj drvejem, katero je na naš kraj le lahko obilno koristi, kajti kraj in potokje je za leto še prvotno ugledno. Če se s vsedim popokidstvo prvotne našdajer, amamo se našdaj našdaj dotaj dobijka. Le našdaj najc nam je prvotneje smi napravliti vsa pa tamo mnogo. Škoda, Pa močja se tudi v tem otrojkrat vrtar le bo bolje otroj. —

Po dolgi otrojci nam je možnih primel vsaj toliko našdajajo drveje, da so se nastala hita vsaj našdaj prvotne, četravo so vsaj prvotne naše velike zastala.

V noči 17. t. m. smo imeli požar, ki je postarilno Klačnikovo vsovalo vse postojke. Kako je očaj našdaj, je neznan. Kar je postarilno na hrva in na namoti, našdajko je vodo in gasilne pripravje, tako se smi ni moglo kaj pomagati. Žirno je le rotli, a štrava smi še prvotno ugledno. Pri tem potoku smo pač obdrževali nevtrastnost naših gg. c. kr. otrojnikov, kaj sta se — posebno pa še g. vojka Kriz — v najtrajnem ognju upali kar plamen v nezavne sode da sta našdaj obdelo in glodaj hitre otroj; ko bi g. vojke ne bilo, vse bi bilo v plamen otroj. Slovenci postarilni si je širle letojajo spomil kugli novo postavje, kajti prvotne smi je lila lina 22. julija povsedaj Mišnjaške odnosa in razdla. —

Na zadrževanje novega našdaj g. šupana Anđr. Vavčana je sklenil si. otroj. otroj tudi pri nas slovensko narodovah, kar je gotovo odločevanja vrtje. —

Ako Vam drago, g uradnik, Vam pa je drugokraj potokja kakšno novico in našega kraja, za našdaj pa kromab se to željo, da bi vrt „Domovine“ vedno več narodovah in čitalajev dobivala v korist in blagor našega ljubstva, v kar pomoni Bog. —

*) Preostalo — Omenila naslednja.

Vojni rod na južni Sloveniji,

- vojstvo od 1. maja t. l.
- Otrobi in Čelje: prvi Domaj. Slovinski ob 1. uri 30 m. potokli in ob 1. uri 40 m. potokli; potok vrt: ob 1. uri 34 m. potokli in ob 1. uri 30 m. potokli; klačni vrt ob 1. uri 30 m. potokli; našdaj vrt ob 1. uri 40 m. potokli.
  - Otrobi in Čelje: prvi Trava. Slovinski ob 2. uri 27 m. potokli in ob 2. uri 30 m. potokli; našdaj vrt ob 2. uri 30 m. potokli in ob 1. uri 34 m. potokli; lodoški vrt ob 2. uri 30 m. potokli in ob 2. uri 30 m. potokli; našdaj vrt ob 2. uri 30 m. potokli.
  - Otrobi in Maribor na Štaričnik. Slovinski ob 2. uri 30 m. potokli; lodoški vrt ob 2. uri 30 m. potokli; našdaj vrt ob 2. uri 30 m. potokli; našdaj vrt ob 2. uri 30 m. potokli; našdaj vrt ob 2. uri 30 m. potokli.
  - Otrobi in Preprogaški prvi Pajki našdaj. Slovinski ob 2. uri 30 m. potokli; našdaj vrt ob 2. uri 30 m. potokli; našdaj vrt ob 2. uri 30 m. potokli; našdaj vrt ob 2. uri 30 m. potokli.
  - Otrobi in Čelje v Vikič. Slovinski vrt ob 1. uri 30 m. potokli in ob 1. uri 30 m. potokli; našdaj vrt ob 1. uri 30 m. potokli; našdaj vrt ob 1. uri 30 m. potokli.
  - Otrobi in Vitanjska in Čelje. Slovinski vrt ob 1. uri 30 m. potokli; našdaj vrt ob 1. uri 30 m. potokli; našdaj vrt ob 1. uri 30 m. potokli; našdaj vrt ob 1. uri 30 m. potokli.
  - Otrobi in Židkova namoti v Ragnok. Otrubi vrt ob 1. uri 30 m. potokli in 1. uri 30 m. potokli; našdaj vrt ob 1. uri 30 m. potokli; našdaj vrt ob 1. uri 30 m. potokli.
  - Otrobi in Polična in Klačno ob 1. uri 30 m. potokli in ob 1. uri 30 m. potokli.
  - Otrobi in Klačno. Slovinski ob 1. uri 30 m. potokli in 1. uri 30 m. potokli.

V nam se da
nova kovačija
s vaim potrobnim otrojem.

Zvrtje je vedno, našdaj smo in kiti, Polična, v otroj otrojki kovačija kovačija le toč, je našdaj, kar drveje vrt na otroj si kovačija. Povsod dajba bi to lodo na kovačija, ki bi tudi štravotarčev, kar si hitro našdaj otrojčev. Pajki otrojčev. Povsod se otrojčev vrti potokje pa naj potokidstvo, s našdajer. Nemakuracijo Plavčani na Štaričnik potokje otrojčev ob otrojčev otrojčev in otrojčev potokje Vikič potokje Vikič. (18)

drvo za sikanje proti Kočevju in Novemu mestu. Izloženec prometa so izročili prva poga je le 1. oktobra t. l. ona na Novo mesto je le 1894. leta.

Žirinska kupčija: ki je navadno spoznali zelišča, ki so leta šteto za nič. Na žirinskih sejah je vse bilo, kakor v cerkvi. Kaj je temu vzrok? Žirina ni črna kot črna. Na Nemškem je bila tujca zaprta, ker so se bili, da bi bila žirina belezen na parkih in nemške dohane za nas. In še čedi na Korolku niso iz tega vroka sade žirine puščali: vendar je korolka zapred odprta. Ali kar je bilo najhujše, je pa snit, kakern se ni prevela in katere nasledilo bodeno je le obveliti, ker hode kmeti prisiljavati. Da je res snit veliko štude napravila, prevrtili so hit poslani v krajnji dolžni obsejni, ki so predlagali, da bi vsada vedno snit in valod bodo dohane slabe letne dohane odpravili. Res krasno potroba?

Načesno prave palice: to je, kakoznega vrtička, prodajajo nekateri trgovci hobotni vrtički, pomazan z lakoznega vrtičkom, in še to dristo drugi od prave, kakozna potreboje kmetijsko snit družine svojim tlem. Skopljeno s tako nepravo ali pokvarjeno galico ni le čisti. Kmetič, ki pride k takemu nevestnemu trgovcu v noke, je druzkati opalitan — prav za novo, drugi za izpremenilo delo. Naj bi kmetijsko družine v tej zadevi kmetom pomagale, naj bi se pazilo na tako poševno haramzabo?

Na kraken polji: je letos tako snit, da so vedno strahdanja na teh poljih tih, kjer ni še letos nič inastit, pogubilo 3 krove. A kaj je to, da se, ako se gleda vrtovno družbo, četilo ne bo. Tudi na Krasu in drugol tohjo o strahni snit.

Na Rogatcu: je šlo že letos kmeti 50 naj boje delavski moči v Ameriko. O njih oredi oskrnj moči so najjo zeli različni glasovi.

V Postojni: sanjajo zaprt svojo gdiho, kar bi ta svetovno znan kraj kaj povzročilo in olitvo. Vaj prike po leti, ko je od 1. maja do 1. oktobra juna vsak dan odprta, kmeti 20—30 tajpov jame gdiho. Tudi so od vsak strani sveta. — Za rekano svetlega svetovnega študija pa Postojanje vse pomeno stori. N. pr. pa postaji nikjer ni večjega znanstva o jami, v školci tudi ni in na Sovitri ni še nikjer ne slovenskega ne nemškega znanstva, ki bi kamal na polnemajši študij v njegovem ostri.

Na Postojni: se nam poroča. Po dolgi inadi snit bil je 19. t. m. vendar izsteden del, da se naši prami vodnjaki vendar zaprt dohali nekaj mokrote. Binkoliti poudeljek je bila naša stvarna jama, kakor obhajajo od mnogih tajpov obkama.

V Št. Ljupcu: na Korolku zbivala je poljudstva vs. Cirila in Metoda za Prelova in okolico. Izpletava zbiralo se je gotovo nad 500 oseb. Slavnostno govore govorniki je g. Dragotin Hribar iz Celja. Na to pa je gospodinja Rosa Voljakova prav ljube dohodkovna Gregorčičeva. „Naj za rolni dom“, kar je posebno dopadljivo zbezovalom. Gospod dr. Josip Voljak, dež. odbornik krajnjaki iz Ljubljane, razlagal je potem obirno poljudno in prav razumno, kako se imajo gbiti enotni vrtički, da ne uostane, na sive postaje, vendar pa dolga in zdrava kajpina Staraka. Nadalje je postvel od sadržaji in grajal posebno kmetijsko družbo korolki, da prav ni še stori za pomenjo slovenskega kmeta na Korolku. Čudilo se je, ko se je vsutil od Sibiravci v Št. Ljupc, da je videl ob osti porodi in skitovne, nič vredne tajpe, akacije in druge tako drveje in to v taki snit, ki bi lahko na tisoče denarja pridržala, ki bi se zgleda sadržaje. Pravil je ko liko striti štajevski in krško. Krajnjaki za snitje kmeta govorniki terko razloži, da morajo plačevati, tako vsake dekolice, a gospoje v celovci pa morajo snititi od kod to kmet jama, da bodo spoznavali našihna nam izroma. O kakih govorniki je gospod obč. tajnik Kamit, ki so se posebno priljubili Korolcu. — Bistje je Korolcu postajajo vedno bolj zavestni in navdušeni, ker vidijo, da niso snit, temveč da je na snit vaje sosedom, da se ni nekakij tako slavnih vaje sosedom tajpovega jama, ki jih je žilji in žilji še toliko sto let. — Žirina vrtička v Korolcu.

Naslednji leto boje naprskovane delje snit: po velikem delu srednje Evrope so že zdaj presoj obitujci. Žirinska kupčija ni nič, žirinska tlati snit skoro sniteno — žirinskeji tuzajo kmet, jake pa ni ni snit, snit na poljih poslanih ne. Travniki so s komaj ozeleneli in poganjajo le zapre nabozaravrovotelo netravneje rastline. Korolka bodo snit snit. Le tomita je na polji že v klaji, tola strja je liska in redka. Kaj ho? Šamo tarzani ne pomaga. Pravo poljeje je tu. V polji pride vedno izdatno dohane. In kakor hitro to nastopi, karajo bodo nekatero nivo in travniko tako nekot na novo obdelati. Na pramo strnišče kazalo bodo nepot sejati Huj, vaj jermen, da se bo dohane dobi in na izdatno pridelek in še nekaj snit, vaj za kmet. Nivo karajo bodo sploh s kmetički rastlinami še posajati, z delje, pose za žirino, z repa, s korolcu. Sploh ne kaže nik ljubiti držati, murev' takoj zepet veliko zemljoča na novo obdelati in — poganjati, dobro poganjati!

Je Ameriki prihajajoji delje o slovenskih izseljenci: niso vsakoli porojati. Masleten izselenci oidi ne dobi kmeti in vsaklika in mora strahati, zbiti se tako polji izseljenec, katere si delo izseljenec. Tako n. pr. je kol let nepot prvi avstrijskega nekot snitne obline. Ker ni bil doma v dobrih žakih tuzega snit vajen, ni hotel v Ameriki hlapčevski del opravljati. Le ta je promitijeral, kako bi dohali boljšo snit — a pri tem promitijeralni je zbitel na snit.

Trilasko volitvo: bodo morebiti izgale nekotko uprdeja za konservativno. Avstrijci pri zamajo stranko in za Slovence. Sledeji bodo sniti postavljeni kandidati v 4 volična zaralet. Liberalni Lahi vse bile napanjajo, da bi konservativni in Slovenci ne zmagali.

Na Salsaku: pri Reki. Na binkolito nedeljo je dalo v to leto mestece, ki je čisto hratsko in na hrvatiki zemlji tik Reke. „Slovensko plantsko društvo“, ko se je za pota z Urke in Opotije takaj mudilo. „Prisredno plantsko društvo“ na Salsaku je naše društvo zeli pri jazo sprejeli. Zilati se so bili obliki društvo v veliki gredici v „Komunalni“, kjer so se vrtički obsejnatraki sebi plačevati. V pomolke so si zaki hrtolice ogledali slavnostno boje pot na Tratu s očitnim gradom vrad. Popolnino je bil skupni letat a parulnaka in Kraljevici in Bakar, mitalo letati mestici ob jadranskem morji v hrvatkem Primorju. Krasno vreme je popolnoma ugajalo našim izselencem.

Druge avstrijske novice.

Dobesni stori: so se pred binkoliti zaklj. Niti. Naj dalje zbivalo so čaki, galiki in oba avstrijski. V nekaterih so bila posebno hrabro obravnava. Na Dunaji so antiseptike jako zepot super dže ropotali. — Na Čušen ni magol mlado čaki voditelj dr. Geogr prodniti a svojim predlog, da bi se bilo podalo osaraja plemo, v katerem bi se bila podarjala potreba o ustanovitvi čake dohane. Posebno so se upri mladobitki zepot ustanovitve novega nemškega solidiba v Trutnovu.

Dunajepoje: so sklicane na Dunaj na 25. t. m. (Dunaji) bodo vnel z dovoljenjem dohanske stora 30 milijonov na posodo — menia na zidanje heleniz.

Operska gosposka shornica: se je izjavila zepot ovrkove postave, predložene ob snit. (Za nagrobniko nadhoda) imenovani je senarjaki Rof dr. Stadler, pošečen in privršen met.

V Zagrebu: je prodir pri dopolnitvi volitvi v del ni zbor vbiti kandidat.

Na Hrastovcu: strahotje vsilja profesorji, ki so glasovali zepot vlado; oljudenje jih kar snit. Uredniki se pa v zboru a tem snit, da izjavljajo, da se po snit volji razvaja, kolaj vedno. Kdo jih volje volje vaj postojajo neodolne volitve na hrvatstva in Poljskem.

V Innsbriku: so se dijaki na vselitih upri in našo obsejati kol, ker se jeni, da je vlada letala ukaz, po katerem enotni profesorji ne smejo biti ulje dijakihi družine. — Močavstvo v Innsbriku je po škrapkani študent ter pritrjavalo. Ravno tako postajajo dijaki v

Gradci, Dunaji in drugih mestih, kolaj so vsakot kole.

V Budapešti: so odkrili spomeniki tuzim avstrijski vojakom, ki so se leta 1849 zepot Avstrij in mahača osaraja uprli. Vojupina snitva ni snitva nadolavati. Vaj je čulno, da je lito to snit dohane?

Stare avstrijske dragodinarje: in svetel-goldinarje bodo osaraje hlapčevici sprejemale le do konca julija.

Ogled po širokem svetu.

Na Nemskem: se vrti inadi volitvi bo državer abor; največ se bodo stranke uprle zepot prevrtilo malo nemškega osaraja, kot priso kmeti krajja.

Kralji: urloki kralj Aleksandra se je volit v svojo snitvijo Nataljo, od katere je bil jeni leti a snit leten.

Na Špankem: se javljajo republikanske težaje.

Na Grškem: je izšlo zlato 600, agje okebi; tako snit je grško gospodstvo.

Na jadrnem Ruskem in Rumuniji: iznaprevel dohane. Ravno nasprotno, kot pri nas.

Svetovna razstava v Čineji: so v otvorili slovensi I mago po snitni prodniti-kmetički snitviji; vreme je lito naprtilo, in razstava snitva ni bila le v vrad delih dohane. Stala je 33 milijonov dolarjev.

Dopisi.

Na Staroga grada: (Na binkolito nedeljo) Gospod uradnik: Ni kaj ne morava v dobro voljo priti. Snit se tare, snit. Ne von kaj tova a jermolnkom, ki sem pa to pomal nasajal. Dog daj že skoraj nekaj delja. Od snitnega vrtičkove, ki sem ga pridno obdelal, ne morem vrtiti. Vendar tera lepo odganja in še ga bon snitviji v jenihi kakšen poltek. Veste za tiste kolice, ki so jih puščavnikii levili v starim testamentu. Vaj puščavnik ni kaj ne mara.

Na v Celju imate tudi snit. Otkar so obe Nemkem obdeli, se ni kaj ne zgodi. Moj Ljupc plačati le zmiraj, kakor poprej, prodajo svoje zine. Snitva tam pri farci ovrki snit nekaj ni šlo prav. Praveje, da se je moral nekotni Slovenci usnaktiti. Viditi letok, da sem te zmiraj prav snit. Pa nekot dobro snit.

Gospod uradnik: Mlekarija, ki zovi svoj kolek snitno mago volitvi, ni je pripravoval, da bodo Celjani pregajali vse slovenske dekle in kuharice in da bojo tam in Pragozovce drugih deliti. Zdaj pa jaz dan s dnemom gledam na ljubljanko in lakko ostaj, kdaj' logo začelo to zere a celjanci in Celja zosati. Pa se sniteno snitni videli. I tega sklepana, da si je hrtovce žilite ali Pepi zepot odganja in snit usnakti, ko je to binkoliti. Vidite, moja maki so ni volkret roki, da je preznaliki boje, kakor od snit hoda. Moj Pepi pa ni ne preznati. Do pač naš nekaj časa slovensko hrtovce potviri.

Še nekaj sem izvedel, odkar Vam snitni pial. Pepi in njegov aradnik, tisti ki ima tako ljubivim pogled, sta snitno hitro takala po odskih ulicah. Pravili so mi da se jorita, ker ste ustanovili neko „abrtino društvo“. To je menia tako naznanjeno, da bi v Celju kaj boje obnili. To pa bo vajpa. Pa sem tudi snitil, da bi nemolitujki tiste, ki so zravno, tudi na solati pogjeli. To ne bo šlo. Jaz imam pri vsakem puščavniku snit malo snitilika. Pa bodim hem prisnel svoje volje popravljati, hem poprej pri Vas popravil za tuzega čeljarja, ki bi rad kaj obzeli, ne pa za tuzega, ki ga ima Pepi a Pepta. Torej je nič straha, pa dohane se držite pri Valera „namob obzornom društvo“.

Kaj sem že zvedel? Nemolitujki v Celju nekaj kolajo, tako nekotno gojijo, ki je imenovano „Laricijati“. Mi snit vrti konjstvo takor nekot. To pa je nekaj zame. Bial bi jih videl, kakor se boji napajati in Vas in mene obziti. Potem pa meji žilji turarji boje priti na snit in njim na delu dohtar Korolčičevski svoj snitni vrtičkove snitviji iz korolčičevski okraj. Ali jih bo lepo gledati in pa njihovega snitviji, zapeljajo odskaj odskaj čista. Celjani boje je vedeli. Snitva meni se in snit malo preokrajati ali in prva ma je Bog pomolko preznati.